

РЕШЕНИЕ

№ 1792

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 29.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7913** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл.17а, ал.3 от Закона за закрила на детето (ЗЗДт).

Образувано е по жалба на ДИРЕКЦИЯ "СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ" – [населено място], представлявана от директора, срещу ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПРЕДПИСАНИЕ №РД--14-109/31.07.2012г. на председателя на Държавната агенция за закрила на детето.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания акт, В ЧАСТТА по направените в т.1, т.3, т.4 и т.5 констатации и дадените предписания в т.3, т.6, т.9, т.14 и т.15, като от изложеното в жалбата може да се направи извод, че се твърди противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че не са допуснати нарушения, които да водят до излагане на риск интересите на децата, за които се отнасят констатациите в акта. Счита, че процесните Задължителни предписания са изготвени формално и шаблонно, като на много места в дадените Методически указания вместо Дирекция за „Социално подпомагане” – [населено място] (ДСП) се споменава ДСП – [населено място]. Поддържа, че актът е необоснован със събраните писмени доказателства и моли съда да го отмени в оспорваната му част. Не претендира за разноски.

Ответникът – председател на ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ЗАКРИЛА НА ДЕТЕТО (Агенцията или ДАЗД), оспорва жалбата. В писмени бележки 29.10.2012г. и чрез процесуалния си представител юрк. С., излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по повод сигнал вх. №97-Р-3/02.05.2012г. (л.177-188), молба вх. №97-Р-3 /18.05.2012г. (л.188-192) и жалба вх. №97-Р-3/05.06.2012г. (л.193-202) с които Р. Е., в качеството ѝ на родител на детето Г. В. Ц. е сезирала председателя на ДАЗД с искане да бъде извършена проверка в ДСП-гр. Велико Т..

Със Заповед №РД-11-206/04.07.2012г. (л.87) председателят на Агенцията е определил комисия, която на основание чл.17а, ал.1, т.14 от ЗЗДт. да извърши проверка в ДСП – Велико Т. на 12.07. и 13.07.2012г., относно спазване правата на детето, регламентирани в чл.3, т.1 и т.2 и чл.19, т.1 от Конвенцията за правата на детето, приета от Общото събрание на Организацията на О. нации (ОС на О.) на 20.11.1989г., ратифицирана с Решение на Великото народно събрание от 11.04.1991г., и във вр. с чл.10, ал.1 ЗЗДт. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол (КП) вх. №123-2/13.07.2012г. (л.88-95), връчен лично на директора на ДСП и приет без възражения, видно от отбелязването на последна страница.

В Доклад до председателя на ДАЗД рег.№00-06-539/30.07.2012г. (л.164-176) комисията извършила проверката изразява становище, че в ДСП - Велико Т. не са гарантирани правата на детето и на това основание предлага на директора да бъде дадено задължително предписание за предприемане на конкретни мерки за отстраняване на пропуските.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети относими писмени доказателства, които ще бъдат коментирани при формиране на правните изводи: Оценяване на случая на детето Г. В. Ц. от 12.07.2011г. (л.12); Оценка на риска по отношение на Г. В. Ц. от 12.07.2011г. (л.13, 14); План за действие относно детето Г. В. Ц. (л.15, 16); Развитие на случая на детето Г. В. Ц. (л.17-20); Протокол от проведена работна среща на Мултидисциплинарен екип (МДЕ) от 19.04.2012г. (л.21-23); План за действие от проведена мултидисциплинарна среща относно детето Г. В. Ц. (л.24); План за действие от проведена мултидисциплинарна среща относно детето Г. В. Ц. (л.25); Пълномощно от 21.05.2012г. (л.26); Протокол от проведена среща от 21.05.2012г. (л.27-29); Протокол от проведена среща на МДЕ от 16.05.2012г. (л.30-32); План за действие от проведена мултидисциплинарна среща относно детето Г. В. Ц. (л.33); Предложение от водещия по случая на детето Г. В. Ц. от 21.05.2012г. (л.36); Молба от Р. Й. Е. от 16.05.2012г. (л.37); Информация изх. №197/19.06.2012г. по случая на детето Д. Д. Д. (л.38); Докладна записка от управителя на Дом за деца „Х. С.” [населено място] с изх. №35/19.12.2011г. относно детето Е. Я. М. (л.39); Докладна записка изх.№188/21.05.2012г. относно детето Е. Я. М. (л.40); Заповед №ЗД-РД-01-354/21.12.2011г. (л.41); Протокол от 03.05.2012г. от проведена среща във връзка с детето Е. Я. М. (л.42); Решение от 02.02.2012г. на Местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните – [община], по възпитателно дело №80/2011г. (л.43); Социален доклад на Центъра за обществена подкрепа (ЦОП) – [населено място] относно детето Е. Я. М. (л.44, 45); Протокол относно преглед на случая и преразглеждане на план за действие на дете от 28.05.2012г. (л.46); Писмо изх.№ЗД-242-334/04.05.2012г. до директора на Дирекция „Социално подпомагане” [населено място] (л.47); Писмо изх.№ЗД-242/0273 от 18.06.2012г. до директора на Дирекция „Социално подпомагане” [населено място]

(л.48); Уведомително вх. №3Д-040201-042/27.04.2011г. писмо за предоставяне на полицейска закрила на детето Г. Д. М. (л.49); Постановление №01491/25.05.2011г. за изпращане на преписка по компетентност на Районна прокуратура – Велико Т. (л.50); Писмо вх.№3Д-242-237/04.04.2012г. до директора на Дирекция „Социално подпомагане” [населено място] (л.51); Писмо вх.№3Д-242-503/25.06.2012г. до директора на Дирекция „Социално подпомагане” [населено място] (л.52); Протокол от екипно обсъждане от 29.06.2012г. относно детето Г. Д. М. (л.53, 54); Докладна записка от управителя на Дом за деца „Х. С.” [населено място] с изх. №230/29.06.2012г. относно детето Г. Д. М. (л.55); Докладна записка от управителя на Дом за деца „Х. С.” [населено място] с изх. №240/04.07.2012г. относно детето Г. Д. М. (л.55); Социален доклад от 13.07.2012г. относно промяна на мярката за закрила на детето Г. Д. М. (л.57, 58); Заповед № РД-02-65/24.07.2012г. за заместване на председателя на ДАЗД (л.78); Протокол от проведена работна среща на МДЕ от 11.07.2011г. (л.96); План за действие от проведена мултидисциплинарна среща относно детето Г. В.-славова Ц. от 11.07.2011г. (л.97, 98); Протокол от проведена среща от 17.05.2012г. (л.103); Протокол от проведена среща от 18.05.2012г. (л.104); Протокол от проведена среща от 08.06.2012г. (л.105, 106); Протокол от проведена среща от 20.09.05.2011г. (л.107); Формуляр За приемане на устен сигнал рег. №88/21.03.2012г. (л.108); Протокол от проведена среща от 11.04.2012г. (л.109); Социален доклад относно детето Г. В. Ц. от 18.05.2012г. (л.113-115); Информация изх. №155/19.05.2012г. относно Г. В. Ц. и Молба вх. №3Д-94РР-016/22.05.2012г. (л.120, 121); Писмо вх.№3Д-242-388/23.05.2012г. до директора на ДСП – [населено място] (л.122); Декларации за даване на съгласие по чл.24, ал.3 ППЗДт. (л.124, 125); Социален доклад на Отдел „Закрила на детето” (ОЗД) относно детето Г. В. Ц. от 28.05.2012г. (л.127-129); Жалба от Р. Й. Е. вх.№3Д-94РР-018/04.06.2012г. (л.131, 132); Социален доклад на ЦОП вх. №3Д-92-476/06.06.2012г. (л.133, 134); Становище от директора на ДСП-гр. Велико Т. (л.135, 136); Писмо от Областната дирекция на Министерството на вътрешните (ОД на МВР) вх.№3Д-040201-077/14.06.2012г. (л.138, 139); Оценка на риска, изготвена от психолог на ЦОП (л.144-147); Социален доклад на ОЗД относно Г. В. Ц. от 19.06.2012г. (л.148-150); Писмо изх.№3Д-94РР-014/04.06.2012г. до Р. Е. – отказ за предоставяне на материалите от досието на Г. Ц. (л.151); Писмо изх.№3Д-92-464/31.05.2012г. до д-р Т. В., общопрактикуващ лекар относно детето Г. В. Ц.; Съдебно – психологическа експертиза (л.220-222); Решение №29/06.03.2012г. на Великотърновския окръжен съд, Гражданска колегия по гр. дело №104/2012г. (л.223-227).

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.17а, ал.3 ЗЗДт. (чл.63, ал.6 ППЗДт.). Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта, в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорваното Задължително предписание е постановено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.6, т.1 във вр. с чл.17а, ал.1, т.3 и т.14 ЗЗДт. (чл.63, ал.1 ППЗДт.). За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед №РД-02-65/24.07.2012г. по силата на която за

времето на отсъствието му от 30.07.2012г. до 17.08.2012г., включително, председателят на ДАЗД е бил заместван от заместник-председателя Д. Я..

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.58 – чл.64 ППЗЗДт., които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна: В съответствие с чл.59, т.2 ППЗЗДт. контролът по спазване правата на детето е осъществен във връзка с подадени сигнали за нарушения от Р. Е. - родител на дете в риск. Проверката е извършена в присъствие на директора на ДСП - Велико Т., която е била запозната с констатациите на комисията и изрично е посочила, че няма възражения срещу фактите, отразени в протокола от 13.07.2012г.

Задължителното предписание е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона, формулирана в чл.1, ал.2 ЗЗДт. - защита и гарантиране на основните права на детето във всички сфери на общественния живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословно и психическо състояние, чрез осигуряване на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност.

Съгласно чл.17 и чл.17а ЗЗДт. председателят на ДАЗД е специализиран орган на Министерския съвет който разработва съвместно с други органи държавната политика за закрила на детето. При осъществяване на правомощията си и във вр. с констатирани нарушения на правата на детето председателят на Агенцията дава задължителни предписания за отстраняването им.

При осъществяване на държавната политика за закрила на детето председателят на Агенцията е утвърдил Методика за управление на случаи за закрила на дете в риск от отдел „Закрила на детето” (Методиката, л.240-245). На основание чл.17а, ал.1, т.1 ЗЗДт. на 15.03.2010г. е подписано и Споразумение за сътрудничество и координиране на работата на териториалните структури на органите за закрила на детето при случаи на деца, жертви на насилие или в риск от насилие и при кризисна ситуация (Споразумение за сътрудничество, л.248-252).

С оспорваното предписание по т.3 председателят на Агенцията е наредил на директора на ДСП - Велико Т.: Да изисква при съставяне на плановете за действие да се вписват реалистични дейности, които да кореспондират с оценените рискове за детето, като се планират задачи за всички ангажирани по случая лица и присъствието на срещата се удостоверява с подпис. Да изисква от социалните работници да протоколират срещите за извършване на преглед на плана за действие, като отразяват мнението на участниците, изпълнението на заложените задачи и взетите на срещата нови решения – срок: 10.09.2012г. Настоящият състав приема, че така даденото предписание е в съответствие със стандарти №5, №6 и №11 от Методиката за управление на случаи на дете в риск, съгласно които водещият случая социален работник изготвя компетентна професионална оценка, като организира и осъществява проучване чрез целенасочено набиране на многостранна, достатъчна и проверена информация за детето, семейството, социалната ситуация на живот. Така изготвената оценка е база за определяне на целите на работа и плана за действие. В методиката изрично е предвидено документацията по всеки конкретен случай да се води по начин, даващ възможност за проследяване на извършената работа.

В случая на детето Г. Ц. е установено от проверяващата комисия, че ДСП - Велико Т. е предприела бързи действия след подаване на сигнала, но липсва пълнота и обоснованост на изводите и предприетите мерки. Съставената оценка за случая е

направена преди да е извършено пълно проучване, за което, съгласно чл.16, ал.2 ППЗЗДт, се предвижда срок от 4 седмици. Констатирано е, че в оценката липсва информация за разширеното семейство, за подкрепящата среда, за близки, с които детето има изградени доверителни отношения, за материално-битовите условия, при които се отглежда детето, което от своя страна води до липса на пълнота, обоснованост и вземане на адекватни мерки при изпълнение на заложените краткосрочни и дългосрочни цели, което е в противоречие с изискванията на чл.14, чл.16 и чл.16а. ал. 1 и ал. 2 ППЗЗДт.

С предписанието по т.6 председателят на Агенцията е наредил на директора на ДСП - Велико Т.: Да изисква във всички случаи, при които в ОЗД постъпи сигнал за дете с противообществени или девиантни прояви, да се извърши проучване и оценка на сигнала, съгласно разпоредбите на чл.14 и чл.15 ППЗЗДт. и Методиката за управление на случаи на дете в риск и да се планират дейности, водещи до отпадане на риска, съгласно чл.16а ППЗЗДт. - срок: 10.09.2012г. П. е в съответствие с чл.14 и чл.17 ППЗЗДт. и във вр. с констатирани нарушения по случая на детето Е. М.. Проверяващата комисия е установила, че в досието липсват документи, удостоверяващи проучване на два сигнала, подадени от управителя на Дома за деца лишени от родителски грижи в [населено място] (ДДЛРГ), в който е било настанено детето. И в двата случая, в съответствие с чл.7, ал.1 ЗЗДт., ДСП е била надлежно уведомена за съществуващите рискове за детето Е., но не са били предприети адекватни действия по компетентност, съгласно правомощията по чл.21 ЗЗДт. Предвидените в закона мерки за закрила не са алтернативни и не е съществувала пречка, след като е предприета един вид мярка за закрила да бъде предприета и друга мярка за закрила. В този смисъл, фактът, че детето е настанено в специализирана институция като мярка за закрила не следва да ограничава социалния работник да предприеме друга мярка, която да има за цел да предостави психологическа подкрепа на детето.

Съгласно предписанието по т.9 директорът на ДСП - Велико Т. е задължен да сезира Районната прокуратура във всички случаи на сигнал за упражнено насилие върху дете, с цел предприемане на действия по компетентност, спрямо лицето, извършило насилието, съгласно чл.21, ал.1, т.10 ЗЗДт. - срок: 10.09.2012г. Това предписание е дадено във вр. с констатирани нарушения по случая на детето Г. М., по отношение на което е била предприета мярка за закрила - настаняване в специализирана институция, поради осъществяван системен физически и психически тормоз от страна на съжителя на майката. По делото не са ангажирани доказателства, подкрепящи твърдението на жалбоподателя, че са били предприети необходимите действия за уведомяване на Районна прокуратура Велико Т. по случая на детето Г., с което е нарушена разпоредбата на чл.21, ал.1, т.10 ЗЗДт.

С предписанието по т.14 на директор на ДСП - Велико Т. е указано при установена необходимост за извършване на медицинска интервенция на дете, с предприета мярка за закрила „настаняване в специализирана институция”, да изразява писмено становище (положително или отрицателно) относно интервенцията, въпреки се от най-добрия интерес на детето - срок: 10.09.2012г. П. е в съответствие с разпоредбата на чл.87, ал.5 от Закона за здравето (ЗЗ). Съгласно тази норма когато за непълнолетен или малолетен, настанен по съдебен ред извън семейството, съгласието на родител, попечител или настойник не може да бъде получено своевременно, информирано съгласие изразява лице, на което са възложени грижите за отглеждане

на детето след положително становище на дирекция "Социално подпомагане". В процесния случай няма данни ДСП да е изразила становище във вр. със забременяването на детето Г. М. по време на престоя ѝ в специализираната институция, като по този начин са били нарушени правата на детето. Не са били обсъдени рисковете от износването на бременността от непълнолетната, както и риска за психичното ѝ здраве, а със Заповед № 3Д ДСПСП11-196/13.07.2012 г. на директора на ДСП - Велико Т. е прекратено настаняването на Г. в Дома за деца [населено място], без да е взето становище от ДСП –П. за семейната среда в която ще живее непълнолетната и в която среда живее съжителят на майката, от когото детето е потърсило закрила.

С т.15 от оспорвания акт на директор на ДСП - Велико Т. е предписано да изисква от служителите на ОЗД да спазват разпоредбите на чл.8 и чл.9 от Споразумението за сътрудничество, като не допуска на срещите на мултидисциплинарния екип (МДЕ) по Координационен механизъм за взаимодействие при работа в случай на деца, жертви на насилие или в риск от насилие да присъстват родители, дете или други лица, чието участие не е регламентирано в споразумението - срок: 10.09.2012г. Съставът на МДЕ е изрично установен в разпоредбата на чл.8 от Споразумението за сътрудничество, като са посочени задължително представените и алтернативно представените органи на местно ниво. Макар да не е наложена изрична забрана родителите, техни представители и/или самите деца да присъстват на срещите на МДЕ, стои въпросът дали такова присъствие е в най-добър интерес на детето по смисъла на т.5 от §1 на Допълнителните разпоредби на ЗЗДт. В конкретния случай на детето Г. Ц. присъствието на родителите и на самото детето в срещите на екипа по Координационния механизъм е създало предпоставки за нагнетяване на обстановката, което по-скоро е навредило на интересите на детето и не е способствало за предприемане най-адекватните в случая мерки за закрила.

По изложените доводи съдът, в решаващия си състав приема, че Задължително предписание №РД--14-109/31.07.2012г. на председателя на ДАЗД, в оспорваната му част по т.3, т.6, т.9, т.14 и т.15, е законосъобразен административен акт и не са налице твърдените в жалбата основания за неговата отмяна.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.4 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски, в размер на 150 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Дирекция "Социално подпомагане" – [населено място], срещу Задължително предписание №РД--14-109/ 31.07.2012г. на председателя на Държавната агенция за закрила на детето.

ОСЪЖДА Дирекция "Социално подпомагане" – [населено място], представлявана от директора, с адрес: 5000 Велико Т., пл. „Център“ №2, п.к.12, да заплати на ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ЗАКРИЛА НА ДЕТЕТО, представлявана от председателя, с адрес – 1051 С., [улица], сумата от 150 (сто и петдесет) лева – разноси по адм. дело №7913/2012г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова